

JAPOŠTOLSKÉ SKUTKI.

STAW I.

Jězus slubi japoštołam Ducha swjateho a praji, zo njeje jich wěc, zo bychu zakhowane časy přichodnych podawkow znali; a po jeho donjebjesspěcu připowědataj jandželej, zo wón podobnje zaso přińdže. Mjena japoštolow. Pětrowa rěč za powołanie jenoho na Judašowe město, na kotrež bu po modlitwje Matij z losom wuzwoleny.

Prěnje słowo* spisach wo wšitkim, o Theofilo, štož Jězus poča činić a wučić,

2. Hač do dnja, na kotrymž bu, dawši japoštołam, kotrychž bě wuzwolił, přikazne přez Ducha swjateho, horje wzaty;

3. Kotrymž tež po swojim čerpjenju sam žiwy so zjewješe we mnohich dopokazach, přez štyrceći dnjow so jím pokažujo a rozmołwjejo wo Božim kralestwje.

4. A z nimi jědžo přikaza jím, zo bychu z Jeruzalema njewotkhadželi, ale čakali na Wótcowe slabjenje, kotrež sće, (praji wón), z mojego rta slyšeli.*

Luk. 24, 49; Jan. 14, 26; Mat. 3, 11; Mark. 1, 8;
Luk. 3, 16; Jan. 1, 26.

5. Přetož Jan drje je křcil z wodu, wy pak budčeće křčeni z Duchom swjatym po njemnohich tych dnjach.

6. Tuž kotriž běchu so zešli, prašachu so jeho, prajey: Knježe, založiš znova w tomle času kralestwo Israel?

7. Wón pak rjekny jim: Njeje waša wěc, zo byšće časy a khwile znali, kotrež je Wóte postajil w swojej mocy;

8. Ale dóstanjeće móć Ducha swjateho, kotryž na was přińdže, a budčeće mi swědkowje w Jeruzalemje a w cylej Judeji a Samariji a hač do kóncow zemje.*

Luk. 24, 48.

9. A hdyž bě to prajil, bu wón, jako woni widzachu, pozběhnjeny; a mrócel wza jeho z jich wočow.

10. A hdyž za nim do njebjes spějacym hladachu, hlej, stoještaj dwaj mužskaj pódla nich w bělych drastach,

11. Kotrajž tež praještaj: Mužowje galilejscy, što tu stojiće, do njebjes hladajcy? Tón Jězus, kotryž je před wami do njebjes wzaty, tak zaso přińdže, jako sće widzeli jeho do njebjes spěć.

12. Tuž wróćichu so do Jeruzalema z hory, kotraž rěka Wolijowa, kotraž je pódla Jeruzalema, sabatowy puć daloko.*

13. A hdyž běchu (domoj) přišli, podachu so do wječeńje,* hdžež přebywachu Pětr a Jan, Jakub a Handrij, Filip a Domaš, Bartromí a Matej, Jakub Alfejowy a Symon Zelotes a Judaś (bratr) Jakubowy.

14. Ći wšitecy zwostawachu jednomyslnje w modlitwje ze žónskimi, a z Mariju, Jězusowej maćerju, a jeho bratrami.*

15. **W**týchle dnjach wstanywši mjez bratrami rjekny Pětr (běše pak črjóda ludži hromadže wokolo sto a dwaceći):

16. Mužowje, bratřa, pismo dyrbi so dopjelnić, kotrež je Duch swjaty wěščil přez rot Davidowy wo Judašu, kotryž bu wjednik tych, kotriž Jězusa zajachu.

Ps. 40, 10; Jan. 13, 18.

17. Wón bě sobu mjez nas ličeny, a bě dóstal podźél tuteje služby.*

18. A tón pak je zaslužil polo ze mzdy swojeje njesprawnosće, a wobwěsywši so rozpukny so wosrjedź, a wukidnycu so wše jeho črjowa.

I. **1.** t. j. evangelium, kotrež je wot toho sameho spisačela spisane. — **4.** t. j. Duch swjaty ze swojimi hnadami, kotryž mješe widzomnje na swjatych japoštolow přinć. — **8.** Jězus njewotmołwi japoštołam na jich prašenje, ale praji jeno, zo Duch swjaty na nich přińdže a jich rozswětli; potom spóznaja, zo jeho kralestwo njeje z toho swěta, ale zo je duchowne, kotrež budža rozšerjeć hač do kóncow zemje. — **12.** Tak wjele kročeli, jako zakoń Židam na sabaće činić dowoli. — **13.** To bě wulka jstwa, ke kotrež wot deleka skhód wjedzeše a hdžež běchu poslednju wječeř z Jězusom swjećili. — **14.** t. j. blízkimi krejnymi přečelemi. — **17.** t. j. japoštołskeje.